

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7C/104/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113214370
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6113214370.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom, v právnej veci navrhovateľa GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti odporkyni K. D., R.. XX. XX. XXXX, D. W. XXXX/X, XXX XX D. D., Š. V. I. republiky, o zaplatenie 1 313,72 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 22. 05. 2013 domáhal voči odporcovi práva na zaplatenie sumy 1 313,72 eur s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že predmetná pohľadávka bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 12. 2010 postúpená spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 na navrhovateľa. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené listom „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 28. 12. 2010. Uviedol, že právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzatvorili dňa 29. 12. 2006 Zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni úver vo výške 663,88 eura, pri úrokovej sadzbe 18,40 % ročne. Odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na termín 10. 12. 2011. Odporkyňa svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere neplnila a poskytnutý úver nesplácala, preto právny predchodca navrhovateľa postúpil pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere na navrhovateľa, a to s príslušenstvom a so všetkými právami, ktorý vyplývajú z predmetného úverového vzťahu. Na mimosúdnom riešení pohľadávok, t.j. na predžalobnú komunikáciu s dlžníkmi smerujúcu k vymoženiu pohľadávok splnomocnil navrhovateľ spoločnosť Platíť sa oplatí, s.r.o., IČO: 45 684 618. Spoločnosť je oprávnená na akékoľvek úkony smerujúce k vymoženiu pohľadávky a je oprávnená po riešení pohľadávok súdnou cestou naďalej komunikovať s dlžníkmi. V nadväznosti na hore uvedené zaslala spoločnosť Platíť sa oplatí, s.r.o. list „Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 17. 02. 2011, v ktorom poskytla informáciu o aktuálnom zostatku záväzku ako aj o tom, že záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere sa stal splatným. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom navrhovateľa ku dňu 21. 12. 2010 bol celkový zostatok v sume 1 506,75 eura pozostávajúci z istiny 1 337,70 eura a úroky z omeškania v sume 169,05 eura. Po postúpení pohľadávky došlo k čiastočnej úhrade záväzku vo výške 426,00 eur a to dňa 22. 03. 2011, 292,00 eur 11. 08. 2011 134,00 eur. O platby pripísané na účet navrhovateľa po postúpení pohľadávky vo výške 426,00 eur bol znížený nárok navrhovateľa v častu úroky z omeškania vyčíslené právnym predchodcom navrhovateľa ku dňu 21. 12. 2010 v sume 169,05 eura, na riadne úroky v sume 156,45 eura, na úroky z omeškania v sume 76,52 eura a na časť istiny v sume 23,98 eura. Na základe uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaviazania odporkyne zaplatiť mu 1 313,72 eura,

úrok vo výške 18,40 % ročne zo sumy 1 313,72 eura od 12. 08. 2011 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1 313,72 eura od 12. 08. 2011 do zaplatenia a nahradíť trovy konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 13Ro/184/2013-45 eura zo dňa 21. 11. 2013, voči ktorému podala odporkyňa včas odôvodnený odpor vo veci samej, čím došlo k zrušeniu vydaného platobného rozkazu v celom rozsahu. V podanom odpore uviedla, že keď podpísala uznanie dlh navrhovateľovi, bola pod psychickým náporom, má za to, že v čase podpísania bol predmet dohody premlčaný. Doteraz nerozumie sume 1 434,08 eura. Nemohla zistiť konečný stav účtu v Slovenskej sporiteľni z roku 2009, nakoľko táto jej nebola schopná informácie poskytnúť, nakoľko tam účet už nemá. Je presvedčená, že ak po nej aj zostal voči Slovenskej sporiteľni nejaký zvyšok dlhu, určite to nebolo tak veľa. Uviedla, že suma 1 434,08 eura, na ktorú podpísala dohodu s navrhovateľom bola priam vynútená, suma zobratá nevie odkiaľ s nehorázne vysokými úrokmi a že celé konanie minimálne porušuje dobré mravy.

K podanému odporu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol z čoho pozostáva dlžná suma uplatňovaná v návrhu a súdu zaslal výpisy z úverového účtu odporkyne. Uviedol, že odporkyňa uhradila právnomu predchodcovi navrhovateľa spolu 11 úhrad v celovej výške 101,19 eura. V rámci istiny po splatnosti 1 337,70 eura sú obsiahnuté riadne úroky vo výške 671,29 eura a poplatky v sume 100,55 eura, čistí istina úveru (bez úrokov a poplatkov) je vo výške 565,86 eura. Na výzvu súdu v podaní doručenom súdu dňa 28. 08. 2014 navrhovateľ špecifikoval uplatňovanú sumu.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 06. 10. 2014, na ktorom po vykonanom dokazovaní listinami vyhlásil rozsudok, písomne vyhotovený č. k. 7C/104/2014-138, ktorým v plnom rozsahu podanému návrhu vyhovel. Voči uvedenému rozsudku podala odporkyňa včas odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 15Co/40/2015-172 zo dňa 28. 07. 2015 odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvod zrušenia rozhodnutia Krajským súdom spočíval aj v tom, že súd nedostatočne zistil skutkový stav, na základe toho dospel k nesprávnym záverom, a jeho rozhodnutie vo veci samej aj z tohto dôvodu nemôže byť a nie je správne.

Súd po zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu vyzval navrhovateľa na preukázanie splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a nariadil termín pojednávania na deň 20. 10. 2015.

K výzve súdu navrhovateľ uviedol, že účelom ustanovenia § 92 ods. 7, resp. 8 v súčasnom znení zákona o bankách je predovšetkým ochrana bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za ktorých splnenia nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Nie je teda správny postup aplikácie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách takým spôsobom, že aplikáciou tohto ustanovenia sa bude určovať neplatnosť postúpenia pohľadávky a prípadný nedostatok aktívnej legitímácie nového veriteľa. Uvedeným podaním zo dňa 19. 10. 2015 vzal navrhovateľ návrh v časti späť. Uviedol, že vzhľadom na závery v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici 15Co/40/2015 zo dňa 28. 07. 2015 si návrhom uplatňuje iba sumu 360,81 eura (19 splátok po 18,99 eura splatných v období od 10. 06. 2010 do 10. 12. 2011), úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 360,81 eura od 11. 12. 2011 do zaplatenia a náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 21,50 eura a trovy zastúpenia advokátom. V prevyšujúcej časti berie návrh na začatie konania späť, t.j. v časti istiny vo výške 952,91 eura, v časti riadneho úroku vo výške 18,40 % ročne z istiny 1 313,72 eura od 12. 08. 2011 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9,00 % ročne z istiny 952,91 eura od 12. 08. 2011 do zaplatenia s tým, že úrok z omeškania si neuplatňuje z nepremlčaných splátok od dátumu konečnej splatnosti úveru.

Súd uznesením č. k. 7C/104/2014-207 zo dňa 12. 11. 2015 konanie o zaplatenie 952,91 eura, úroku vo výške vo výške 18,40 % ročne zo sumy 1 313,72 eura od 12. 08. 2011 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 952,91 eura od 12. 08. 2011 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 360,81 eura od 12. 08. 2011 do 10. 12. 2011 zastavil.

Po čiastočnom späťvzátí sa navrhovateľ podaným návrhom domáha zaviazania odporkyne zaplatiť mu sumu 360,81 eura (za 19 neuhradených splátok úveru po 18,99 eura splatných v období od 10. 06. 2010 do 10. 12. 2011) spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 360,81 eura od 11. 12. 2011 do zaplatenia a nahradíť trovy konania.

Po vykonanom dokazovaní listinami predloženými v spise na pojednávaniach otvorených vo veci samej dňa 06. 10. 2014 a 12. 11. 2015 zistil súd nasledovný skutkový stav: odporkyňa uzatvorila so Slovenskou sporiteľňou, a.s. dňa 29. 12. 2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0434091798, na základe ktorej boli odporkyňi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 20 000,00 Sk, ktoré sa odporkyňa zaviazala splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 572,00 Sk. Listom zo dňa 28. 12. 2010, prevzatým odporkyňou dňa 04. 03. 2011 oznámila Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyňi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Spoločnosť Platíť sa oplatí, s.r.o., IČO: 45 684 618 listom zo dňa 17. 02. 2011 vyzvala odporkyňu k úhrade a oznámila vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, v ktorom uviedla, že dlžná suma 1 561,69 eura je vyčíslená ku dňu 17. 02. 2011 a veriteľ podľa § 506 Obchodného zákonníka odstúpil od zmluvy o úvere. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21. 12. 2010 bola pohľadávka voči odporkyňi postúpená z pôvodného veriteľa, Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa, podľa Prílohy č.1 bola Splatnosť úveru 10. 12. 2011. Odporkyňa uhradila právnomu predchodcovi navrhovateľa spolu 101,19 eura (11 úhrad), navrhovateľovi 426,00 eur. Navrhovateľ udelil spoločnosti Platíť sa oplatí s.r.o., IČO: 45 684 618 Plnomocenstvo dňa 01. 01. 2011, o. i. aj na odstúpanie od zmlúv na základe ktorých pohľadávky vznikli, alebo ich vypovedanie, alebo vyvolanie ich predčasnej splatnosti. Podľa bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., IČO: 00 151 653, účinnosť od 01. 08. 2002, cit.: „Klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje Pohľadávky voči Klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premĺčané alebo nepremĺčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči Klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky; predchádzajúci písomný súhlas Banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam Klienta ako záložcu voči Banke v prospech Banky ako záložného veriteľa. V prípade, že Klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak Banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.“

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. do 31. 12. 2007 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. do 31. 12. 2008 (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporkyňi po čiastočnom späťvzatí zaplatenia sumy 360,81 eura s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 12. 2010 od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1 506,75 eura. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporkyňou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v sporení s Obchodným a Občianskym zákonníkom.

Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd návrhu vyhovie len vtedy, ak navrhovateľ preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd návrh zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/2013/2015 zo dňa 19. 05. 2015). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

Súd vyzval zástupcu navrhovateľa na preukázanie postupu pri postúpení pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom navrhovateľ uviedol svoje argumenty bez predloženia akýchkoľvek podkladov.

V konaní bolo preukázané, že dňa 21. 12. 2010 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky voči odporkyni zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 29. 12. 2006. Postúpenie pohľadávky Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 iba oznámila odporkyni listom zo dňa 28. 12. 2010. Súd preto dospel k záveru, že Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 mohla na navrhovateľa v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok postúpiť iba splátky dovtedy splatné, za súčasného splnenia oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac 90 dní), preto súd skúmal, či boli splnené.

Súd z listín predložených navrhovateľom nemá preukázané, že by odporkyňa bola po písomnej výzve Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653 v omeškaní viac ako 90 dní so splnením svojho peňažného záväzku vo výške tak, ako ho uplatnil navrhovateľ, keď navrhovateľ nepredložil žiadne písomné výzvy na úhradu dlhu adresované odporkyni. Taktiež zo skutočnosti, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vykonal až navrhovateľ, resp. na základe plnomocenstva spoločnosť Platíť sa oplatí, s.r.o., IČO: 45 684 618, má preukázané, že na navrhovateľa boli postúpené bankou aj nesplatené záväzky, ktoré podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách postupiteľné nie sú. Pokiaľ teda vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nastalo až po postúpení pohľadávky, je zrejmé, že postupované mali pohľadávky, ktorých splatnosť mala nastať až v budúcnosti, teda navrhovateľovi boli bankou postúpené nesplatené pohľadávky. Pokiaľ by aj boli zmluvou postúpené splatné pohľadávky (t.j. dovtedy splatné splátky), v tejto časti súd nemá preukázanú existenciu výzvy banky podľa § 92 ods. 7 prvá veta zákona o bankách.

Súd tiež preskúmal znenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých je Slovenská sporiteľňa, a.s. oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky, takéto ustanovenie je pre obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Ustanovenie § 92 ods. 7 zákona o bankách stanovuje podmienky, ktoré musí banka splniť, ak chce postúpiť svoje pohľadávky bez súhlasu dlžníka. Bodom 19.16 banka vnútila odporkyni dať súhlas s postúpením pohľadávky vopred, neadresne a bez ohľadu na podmienky, ktoré ustanovuje § 92 ods. 7 zákona o bankách. Uvedený bod 19.16 Všeobecných podmienok obchádza ustanovenia § 92 ods. 7 zákona o bankách, tým, že umožňuje postúpiť kedykoľvek, komukoľvek svoje pohľadávky bez súhlasu klienta.

Uvedené ustanovenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok považuje súd za absolútne neplatné podľa § 39 v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka aj z dôvodu rozporu s ustanovením § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá dovoľuje dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Všeobecné obchodné podmienky nemôže spotrebiteľ zmeniť a sú vopred pripravené dodávateľom bez možnosti ich prípadnej modifikácie. Postúpením pohľadávky bez súhlasu spotrebiteľa, (bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok umožňuje postúpenie bez súhlasu spotrebiteľa, bol daný vopred, voči neurčitému počtu subjektov a nebol uvedený priamo v zmluve, ale iba vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré nie sú podpísané oboma zmluvnými stranami) dochádza nepochybne k zhoršeniu jeho postavenia, nakoľko je rozdiel domáhať sa svojich nárokov voči akciovej spoločnosti, s dlhodobou tradíciou na trhu, ktorá podlieha dohľadu podľa zákona o bankách a jej zapísané základné imanie je 212 000 000,00 eur a domáhať sa svojich práv voči akciovej spoločnosti, vzniknutej dňa 21. 06. 2002 so zapísaným základným imaním 1 029 200 eur.

Uvedený bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, aj z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keď, cit.: „Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.“. Uvedený bod umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj bez súhlasu, no spotrebiteľovi umožňuje postúpiť pohľadávku len so súhlasom banky. Uvedené ustanovenie je teda zjavne nevyvážené a spôsobuje nerovnováhu, pričom rovnováha nie je nastolená

ani vetou, cit.: „V prípade, že klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak Banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.“, keď z nej nie je zrejmé, čo sa považuje za dôvodne/bezdôvodne odopretý súhlas. V konečnom dôsledku, však uvedené ustanovenie 19.16 Všeobecných obchodných podmienok stanovuje, že spotrebiteľ potrebuje vždy súhlas banky pre postúpenie pohľadávky, no banka súhlas od spotrebiteľa nepotrebuje nikdy.

Bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, je pre obchádzanie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre rozpor so znením § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka a pre spôsobenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným dojednaním podľa § 39 a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, a preto naň súd neprihliadol.

K argumentom zástupcu navrhovateľa súd predovšetkým uvádza, že na prejednávajúcu vec sa vzťahuje ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. do 31. 12. 2007), v znení: „Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.“ Uvedené ustanovenie (rovnako ako navrhovateľom uvádzané ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) sa dotýka všetkých veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery, teda aj tých veriteľov, ktorí nie sú bankami. Dotknuté a relevantné ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, však odkazuje na osobitný predpis, ktorý v poznámke pod čiarou odkazuje na Občiansky zákonník. Poznámka pod čiarou nemá normatívnu povahu, ide o proklamatívnu časť právneho predpisu, úlohou poznámky pod čiarou, je úloha informatívna (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/51/2010 zo dňa 26.05.2010). Taktiež dnes už neúčinné legislatívne pravidlá vlády (Schválené uznesením vlády SR z 25. mája 2010 č. 352 v znení uznesenia vlády SR z 13. októbra 2010 č. 693, uznesenia vlády SR z 15. decembra 2010 č. 895 a uznesenia vlády SR z 2. marca 2011 č. 163, pod bodom 22. uvádzali, cit.: „Poznámky pod čiarou k príslušným odkazom nie sú súčasťou právneho predpisu; majú informatívnu hodnotu. Preto nesmú obsahovať veci, ktoré majú normatívnu povahu.“ Ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch teda výslovne pri postúpení pohľadávok uvádza, že postúpenie musí pripúšťať osobitný predpis, ktorým je aj zákon o bankách. Všeobecnú úpravu postúpenia pohľadávky obsahuje Občiansky zákonník v ustanoveniach § 524 - 530, to však nevylučuje osobitnú úpravu, ktorá je obsiahnutá v zákone o bankách. Súd sa nestotožňuje argumentáciou zástupcu navrhovateľa o tom, že ustanovenie § 92 ods. 7 zákona o bankách (v znení účinnom do 31. 12. 2008), upravuje iba prípady výnimiek z bankového tajomstva. Dotknuté ustanovenie upravuje aj podmienky platnosti postúpenia pohľadávok a nie iba podmienky, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Dotknuté ustanovenie totiž neobsahuje formulácie ako napríklad, môže banka svoju pohľadávku postúpiť bez porušenia bankového tajomstva, ale výslovne uvádza podmienky, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky bez súhlasu dlžníka. Taktiež upravuje prípady, kedy banka nemôže postúpiť pohľadávku. Navyše ochrana bankového tajomstva je výslovne riešená v poslednej vete dotknutého ustanovenia, ktoré prikazuje banke odovzdať dokumentáciu o záväzkovom vzťahu a poskytnutie iných informácií viaže na podmienky a rozsah uvedený v iných ustanoveniach. Je teda zrejmé, že dotknuté ustanovenie zákona o bankách obsahuje špeciálnu úpravu postúpenia pohľadávky vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, vo všetkých prípadoch, ak je postupom banka a postupníkom osoba, ktorá bankou nie je, čo sa dotýka aj prejednávanej veci. Uvedenú úpravu nevylučuje ani zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý naopak v ustanovení § 4 ods. 6 výslovne pripúšťa možnosť postúpenia pohľadávky len vtedy, ako to pripúšťa osobitný predpis.

Ku dvom citovaným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky súd uvádza, že tieto odkazy sú nenáležité, nakoľko odôvodnenia uvedených rozhodnutí sa vôbec nedotýkajú prejednávanej veci, keď ich obsahom je posudzovanie pravidiel výkladu zmlúv všeobecne, ale nedotýkajú zmlúv o postúpení pohľadávok a už vôbec nie ustanovenia § 92 ods. 7 zákona o bankách.

Nakoľko súd nemal preukázané splnenie podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách na platné postúpenie pohľadávky banky na navrhovateľa, dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporkyni. Súd preto z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 OSP. V konaní úspešná odporkyňa nepodala návrh na náhradu trov konania. V konaní neúspešný navrhovateľ návrh na náhradu trov konania súdu podal. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi uplatnenú náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.